

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 4035 Pres. 1935.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu-Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

Pe temeiul articolelor 132 și 134 din Statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, convocăm și declarăm convocată **Adunarea eparhială** a Arhiepiscopiei noastre, în sesiune ordinară, pe ziua de **Duminea Tomei, 5 Maiu a. c. ora 9 dimineața**, în biserica catedrală din Sibiu, când se va oficia sf. Liturgie și invocarea Duhului Sfânt, după care va avea loc deschiderea Adunării în localul designat spre acest scop.

Dat, în Sibiu la 19 Aprilie 1935.

NICOLAE
Arhiepiscop și Mitropolit.

Profesorii Academiiilor teologice în conferință la Sibiu

Azi și mâine, în 19 și 20 April 1935, se adună, în centrul Mitropoliei Ardealului, în prima conferință, profesorii dela Academiiile teologice ortodoxe române ale mitropoliei, în vederea trebuinței «unei cât mai bune îndrumări a învățământului teologic și a unei cât mai îngrijite educații a a viitorului nostru cler».

Problemele, discutate în conferința profesorală, sânt:

1. Educația studenților în inter-natele teologice;
2. Învățământul teologic ca învățământ educativ;
3. Materiile teologice, scopul și metoda de predare a lor;
4. Studiul pastoralei în cadrul învățământului teologic;
5. Manuale și biblioteci;
6. Unificarea organizației Academiiilor teologice;
7. Organizarea Asociației profesorilor și studenților dela Academiiile teologice;

8. Eventuale propuneri, înainte anunțate.

Programul de lucrare, statorit pentru conferință, mărturisește că ne aflăm în fața unei înfăptuiri de cea mai mare însemnătate în viața bisericească a neamului.

Ceice au luat inițiativa norocoasă și promițătoare a întrunirii dela Sibiu, înfățișând problema învățământului teologic în complexitatea ei și indicând calea pe care trebuie să înaintez învățământul teologic, nu puteau decât să fie sprijiniți cu căldură și entuziasm de profesorii întruniți și, în desbaterile urmate asupra referatelor, să contribuie la aducerea de soluții nimerite și binefăcătoare pentru viitorul clerului nostru și pentru misiunea din ce în ce mai grea ce-l așteaptă.

Se agită spiritele, de multă vreme în jurul proiectului de lege a învățământului teologic, în deosebi asupra părții care privește sistemul *academiilor* teologice și al *facultăților* de teologie.

Discuțiile, urmate la conferința sibiiană de acum, învederează faptul că profesoria noastră din Mitropolia Ardealului nu poate nici decum să renunțe la sistemul *Academiilor* sale, cu atât mai vârtos astăzi, când chiar de dincolo de munți, — unde se militează de alt fel cu mare râvnă pentru facultățile teologice, — răsună glasuri în favoarea *academiilor* de teologie. Mai ieri ni s'a dat ocazie să citim scrisul învățatului profesor și pedagog *S. Mehedintzi*, care ca vechi

profesor universitar declară că facultățile teologice *nu* pregătesc pe adevărații preoți: facultatea, spune dl S. Mehedintzi, poate da știință, *dar ea nu dă pregătire profesională de educație.* —

Hotărârile conferinței dela Sibiu, — despre care nu vom întârzia să raportăm în amănunte, — sânt prin urmare cu totul în nota vremii și a trebuințelor noastre, întărind cursul vieții religioase a credincioșilor de pretutindeni.

O rugăminte

Dumnezeu și Domnul nostru Isus Hristos s'a milostivit spre smeritul Său slujitor și, prin alegerea Sfântului Sinod al Sf. noastre Biserici ortodoxe române, m'a chemat la înalta direcție de episcop misionar pentru românii ortodocși din America și țările apusene.

Înainte de a pleca peste țări și mări la frații noștri, răsfirați pe îndepărtate și streine meleaguri, să le fiu părinte și păstor, să-i ajut a se reculege sufletește și a-și înviora conștiința românească — mă îndrept către toți cei de acasă: Înalți Ierarhi, P. C. Preoți de enorii, frați monahi dela conducerea sfințelor noastre Mănăstiri și către toți oamenii de bine, cu dragoste de neam și de lege rugându-i: să binevoiască a mă ajuta, ca să pot pleca echipat cu cele necesare unui început nou de misionarism ortodox și românesc, în afară de granițele țării noastre scumpe.

În deosebi apelez la sfințele noastre Mănăstiri, cu vechi tradiții de cultură și viață religioasă, cari mai păstrează colecții bogate de obiecte sacre, ca și la preoții bisericilor noastre mai bine înstărite să mă ajute cu daruri: icoane, candelă, păznicare, vase și odoare sfinte, cruci și sfinte evanghelii, cărți de rugăciune și de zidire sufletească și orice alte dăruiri pe seama credincioșilor, și de împodobire a bisericilor noastre din America.

În deosebi aș dori să pot înfiripa, și în colonii fără biserici, într'un colț de casă a vre-unui bun creștin primitor, câte un tetrapod-paracelis, cu o candelă sub o icoană, unde să poată ingenunchea toți din partea locului, să se închine și să sărute o sfântă Evanghelie și o cruce de acasă; la brațul de jos al căreia va fi prins, într'un medalion, o fărămitură din pământul țării mame, ca astfel să-și stâmpere dorul de vatra părăsită și să-și potolească nostalgia de patria românească.

În acelaș timp rog pe toți câți vor lua cunoștință de plecarea Noastră și, îndeosebi pe frații preoți să anunțe credincioșilor, să le ceară adresele rudeniilor și prietenilor, cu exprimarea de dorințe și urările lor cătră cei dragi ai lor de departe și, adunându-le, să mi le trimită. Ca atunci, când voi ajunge în localitatea unde se află, deodată cu binecuvântări arhieresti și cu îmbrățișarea Noastră părintească, să le pot împărtași și solia celor scumpe ai lor de acasă.

Va fi aceasta o duioasă mângâiere pentru toți, pe câți îi voi chema cătră mine după numele și neamul lor, și le voi comunica vești dela părinți, frați, rudeni și prieteni și vor putea săruta o icoană, o cruce chiar dela biserica lor de acasă.

* FOIȘOARA *

Misticismul euharistic

[3] de Dr. Nicolae Terchilă
(Sfârșit)

Păretele despărțitor a căzut prin moartea și prin învierea Lui. De aceea este trasă la o parte perdeaua la Liturgie. „Nimenia să nu fie legat; fiecare să îndrăznească a-se apropia de aceasta sfântă taină. Perdeaua a fost înlăturată și harul a venit, îndurarea s'a revărsat“.

Dar și mai mult. Nu numai prezența reală a Domnului răstignit și preamărit o simt credincioșii în sfânta Cuminecătură, ci ei înșiși, ființa lor proprie se preamă-

preamărește, ei înșiși iau parte la viața cea deapănare preamărită prin aceea, că-L primesc în ființa lor în mod psiho-fizic, îi asimilează trupul și sângele Lui. Cuvintele: „Luați, mâncați“ și „beți dintru acesta toți“ stau în centrul cultului Euharistic. Aceasta „măncare“ a trupului și sângelui Domnului ne unește cu El în mod organic. Încă la Ioan se zice: „Celce mănâncă Trupul meu și bea Sângele meu, acela întru mine petrece și eu întru el“ (Ioan 6, 56). Omul se face participant al vieții Domnului, firea cea muritoare se transfigurează. „Celce mănâncă Trupul meu și bea Sângele meu, are viață veșnică și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi“ (Ioan 6, 54). La fel se zice și în cea mai veche rugăciune euharistică rămasă nouă dela primii creștini: „Tu Doamne, Atotstăpânitorule, ai dat oamenilor mâncare și beaură ca să-ți mul-

tumească Ție, iar nouă ne-ai dat mâncare și beaură duhovnicească și viață veșnică prin Fiul tău“.¹

Ignatie din Antiohia vorbește despre pâinea Euharisticii, ca despre un „medicament al nemuririi“ un mijloc de a nu muri, ci de a trăi veșnic în Isus Hristos.² Iar Irineu zice: „Cum să nu fie trupul nostru părtaș al vieții veșnice, câtă vreme se hrănește din trupul și din sângele Domnului și este mădular al acestuia“. Trupurile noastre, cari participă la sfânta Euharistie nu mai sunt peritoare, pentru că au nădejdea învierii întru veșnicie..., ele vor învia la vremea lor.³ „Sub chipul pâinii și-se dă Ție Trupul, sub chipul vinului și-se dă Ție Sângele Domnului“, așa învață Ciril din

¹ Didahia c. 10.

² Ignat. Efes. 13.

³ Irineu: Advers. Haeres. V. 2, 3.

Ierusalim pe creștinii nou botezați despre tainele credinței, „ca și tu, participând la Trupul și Sângele lui Hristos, să fii un trup și un sânge cu El. În chipul acesta ne vom face purtători ai lui Hristos, pentru că trupul și sângele lui Hristos se răspândește prin mădulările noastre.“⁴ „Duhul în pâinea Ta și focul în vinul Tău sunt minunea cea nouă, pe care a primi s'au învrednicit buzele noastre“ zice plin de mirare Eirem Syrul.⁵

De acelaș conținut sunt și rugăciunile din sfințele Liturghii, cari toate ne dovedesc, că aici nu este vorba numai de o participare externă „magică“ a omului la ființa dumnezească, — o participare independentă de procesul moral. Efectul tainei este strâns legat de viața morală a omu-

⁴ Ciril: Cateh. Mystagog. 4, 3.

⁵ Bibliotek der Kirchengvät. II, 75.

Oricine va trimite vre-un dar pentru frații noștri îndepărtați, este rugat a însemna de unde și dela cine vine darul, pentru cine e merit, ori pentru care localitate e destinată, știind că în chip firesc, locuitorii dintr'un sat s'au așezat și acolo, departe, cam în același oraș, sau ținut: Ardeleni mai ales în Statele-Unite, Moldovenii în Canada, Basarabeni în America de Sud, Argentina a. m.

Adresele ca și obiectele se vor trimite, cel mai târziu până la 10 Mai a. c. la adresa:

Arhiepiscopul Poliearh P. Morușca
Episcopul Americii și al țărilor apusene.
Sf. Mănăstire H. Bodrog, of. Zădărlac,
Județul Arad

In amintirea lui M. Cogălniceanu. Conform dispoziției luate de organele chemate bisericești, în Dumineca din 14 April 1935 s'au slujit parastase în toate bisericile noastre pentru odihna sufletului marelui patriot și îndrumător cultural Mihail Cogălniceanu.

In biserica catedrală din Sibiu a slujit parastasul P. S. Sa Arhiepiscopul vicar Vasile, înconjurat de preoți, și în asistența unui mare număr de credincioși, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Toate școalele noastre au participat la pioasa comemorare. —

Inregistrăm cu acest prilej și apelul către români, dat de Consiliul fundației culturale „Mihail Cogălniceanu”, — apel purtând numele dlor G. G. Mironescu, N. Iorga, N. Titulescu, I. P. S. Sa Nicodem mitropolitul Moldovei, O. Goga, I. Simionescu, Dr. C. Angelescu, ministru, ș. a., și îndemnând pe toți românii să contribuie la dotarea fundației culturale „M. Cogălniceanu” și la ridicarea unui monument celui ce a pus bazele statului român modern și a fost unul din marii răspânditori de cultură în secolul său. Fundația are menirea să publice ediția completă a operelor lui M. Cogălniceanu, să adăpostească un muzeu și o bibliotecă publică.

Se așteaptă ca intelectuali și popor să răspundă cu vrednicie apelului, sprijinind consiliul fundației culturale să-și desfășoare activitatea spre cea mai mare cinste a sa și a noastră.

Strângerea fondurilor se face prin Banca Națională și sucursalele din provincie.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

lui. Numai cei curați cu inima, numai „sfinții” sunt vrednici a-se apropia de cele sfinte. „Ci să se ispășească omul pe sine, și așa din pâine să mănânce și din pahar să bea. Că celce mănâncă și bea cu nevrednicie judecată lui, mănâncă și bea necotind trupul Domnului” așa scrie sf. ap. Pavel către Corinteni (I. C. 11, 28—29).

Stânta cuminecătură trebuie primită în Duhul iubirii frățești. Așa vorbește Iustin despre sărutul păcii, pe care și-l dau credincioșii cari participă la sfânta Euharistie.⁶ Toate Liturghiile cunosc acest sărut al păcii, care este însă de origine apostolică.

Pe lângă necesitatea iubirii frățești, la care ne cheamă cu glas mare preotul sau diaconul zicând: „Să iubim unii pe alții ca într'un gând să mărturisim”, în toate liturghiile aflăm rugăciunea fierbinte pentru curățirea morală a credincioșilor, și mai ales a preoților liturgisitori, ca să fie vrednici a primi aceasta sfântă și înfricoșată taină fără de osândă. Așa de pildă în Liturgia sfântului Vasile ne rugăm astfel: „Curățește-ne pe noi de toată întinaciuinea trupului și a sufletului și ne învață întru frica Ta a săvârși cele sfinte, ca cu inimă curată împărtășindu-ne cu sfințele taine să ne împreunăăm cu sfântul trup și sânge al Hristosului Tău și după primirea

Proiectul de statut

al fondului de pensuni și ajutorare al preoților și funcționarilor bisericești din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

I. Dispoziții generale

§ 1. Fondul de pensuni servește pentru pensionarea preoților din Arhiepiscopie, a profesorilor dela școala de cântăreți, Academia Teologică „Andreiană”, a funcționarilor și a oamenilor de serviciu ai Consiliului arhiepiscopesc, precum și ajutorarea văduvelor și orfanilor lor.

Unde acest statut vorbește despre funcționari, fără a face distincțiuni, se vor înțelege toate categoriile înscrise în alianatul premergător.

§ 2. Fondul de pensuni este proprietatea totalității membrilor săi, cu menirea specială și exclusivă, ca din venitele lui să se asigure pensiunile și ajutoarele membrilor fondului, ale văduvelor și copiilor acestora.

§ 3. Participarea la acest fond este obligatorie pentru toți cei înșirați la § 1.

Pentru soțiile funcționarilor amintiți în § 1, care sunt funcționare bisericești, participarea la fondul de pensuni este facultativă.

Ca membri la fondul de pensuni pot fi admiși și preoții și funcționarii angajați în serviciul Consiliului mitropolitan din Sibiu, în baza unei cereri, asupra căreia se va decide în ședință plenară a Consiliului arhiepiscopesc.

Membrii primiți vor avea toate îndatoririle și toate avantajele cuprinse în prezentul statut.

II. Dreptul de pensune

§ 4. Fiecare funcționar din categoria celor numiți în § 1 și 3, are dreptul la pensune după un serviciu neîntrerupt de 10 ani, în cazul dacă prin boală sau bătrânețe, sau altă cauză devin neapți pentru a mai servi, sau dacă sunt demisionați fără vina lor din serviciu.

Timpul de serviciu se socotește din ziua intrării în serviciile numite la § 1 până la ziua când a urmat pensionarea. La pensionare se vor considera numai acei ani de serviciu, după cari s'au plătit taxele prescise în §§ 18, 19 și 20.

§ 5. Funcționarilor amintiți în §§ 1 și 3 li-se socotesc ca ani de serviciu și acei ani, cari i-au petrecut ca învățători, profesori, sau altă funcțiune administrativă, bisericească sau școlară în arhiepiscopie, întrucât nu primesc după acei ani pensune separată și dacă plătesc taxele prescise în §§ 18, 19 și 20 plus 5% interese.

Favorul acordat de acest § se dă în urma unei cereri înaintate în răstimp de un an dela intrarea în serviciul bisericii.

Preoții, cari primesc o pensune de învățător, vor primi dela acest fond pensune numai dela data intrării în serviciul de preot. Anii de serviciu bisericesc împliniți în altă eparhie se socotesc ca utili la pensie numai în cazul, când funcționarul plătește taxele prescise în §§ 18, 19 și 20 cu interese de 5% pe tot timpul petrecut în serviciul bisericesc din altă eparhie.

lor vrednică să avem pe Hristos la noi locuind întru inimile noastre făcându-ne sălaş al Duhului sfânt.

Cu stăruință neobosită se face în fiecare Liturghie rugăciunea pentru curețenia, renașterea morală, pentru sfințirea sufletului și a trupului. Aceasta este dispoziția fundamentală, acesta este substratul, aceasta trăsătură puternică, covârșitoare în rugăciunea euharistică.

O astfel de participare la sfânta taină a cuminecării a fost din cele mai vechi timpuri un bogat izvor de putere morală, un mijloc puternic pentru înnoirea, tămăduirea morală a omului. Așa ne rugăm și azi când ne apropiem de sfântul potir: „nu spre judecată, nici spre osândă să-mi fie mie împărtășirea sfințelilor tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului”.

Noi trebuie să primim pe Hristos în sufletul nostru, ca să biruim patimile trupului și ale sufletului, scrie Clement Alexandrinul.⁷ Acei cari cu credință se împărtășesc vor fi sfințiți cu trupul și cu sufletul. În mod deosebit se accentuiază și în rugăciunile de după sfânta Cuminecătură cerea pentru îndoita înrăurire, psiho-fizică a sfințelii Euharistiei, pentru sfințirea, transfigurarea întregei ființe omenești... precum zice: „...Ne-ai dăruit nouă aceste în-

Cererea pentru acordarea acestui favor, precum și plata taxelor se face în decurs de un an dela intrarea în serviciul arhiepiscopiei noastre.

§ 6. Văduva unui pensionar sau funcționar cu drept de pensune, dacă ea însăși are drept de pensune, ca fostă funcționară, nu va putea cumula cele 2 pensuni, va avea însă drept la pensunea cea mai mare.

III. Pensunea

§ 7. Pensunea este personală, legată de persoana care beneficiază de ea. Plata ei nu poate fi făcută decât titularului sau imputernicitului. La copii minori se plătește tutorelui.

§ 8. Preoții și protopopii după un serviciu de 40 ani, funcționarii și oamenii de serviciu ai Consiliului arhiepiscopesc după 35 ani, iar profesorii dela Școala de cântăreți și dela Academia Teologică „Andreiană” după 30 ani, au dreptul la pensunea normată în § 9.

§ 9. După un serviciu de 10 ani, pensunea se statorește după formulele următoare:

a) Pentru preoți:

$$\text{Pensia} = \frac{\text{salar}}{100} \left(\frac{60 + N + d}{2} \right)$$

b) Pentru funcționari:

$$\text{Pensia} = \frac{\text{salar}}{100} \left(\frac{70 + N + d}{2} \right)$$

c) Pentru profesori:

$$\text{Pensia} = \frac{\text{salar}}{100} \left(\frac{80 + N + d}{2} \right)$$

Explicarea formulelor:

Salar = media salarelor brute din ultimii 3 ani.

N = numărul anilor de serviciu la data pensionării, care nu poate fi mai mic de 10 și mai mare de 40 la preoți și protopopi, de 35 la funcționari și de 30 la profesori.

d = numărul anilor serviți după 1 Iulie 1935.

La statorirea pensiei se numără numai anii întregi, lunile și zilele se consideră în favorul fondului.

§ 10. Limita de vârstă se statorește pentru

a) Preoți și protopresbiteri cu 65 ani,
b) funcționari și oameni de serviciu ai Consiliului arhiepiscopesc și mitropolitan cu 60 ani și

c) Profesorii dela Școala de cântăreți și dela Academia Teologică „Andreiană” cu 55 ani.

§ 11. Dacă funcționarii numiți în §§ 1 și 3, înainte de a împlini 10 ani de serviciu, din cauză de boală sau alt neajuns ar deveni neapți pentru a servi mai departe, ceea ce este a se constata prin doi medici designați anume spre acest scop din partea Consiliului arhiepiscopesc, funcționarul fiind în drept să ceară complectarea co-

misiei cu un medic designat de el, ori fără vina lor ar fi demisionați din funcțiune, pentru cazul că ar fi împlinit cel puțin 5 ani de serviciu, li se asigură o escontențare în mărimea unei jumătăți a salariului anual și adausul de scumpete avut, iar neîmplinind nici 5 ani de serviciu, li-se restituie, cu excepția taxei fundamentale, taxele cu cari a contribuit la fond și fără interese. Dacă funcționarul devine neapți de serviciu în urma unui accident suferit în exercițiul funcțiunii sale, va primi pensunea cuvenită după 10 ani de serviciu, chiar și dacă nu a servit 10 ani împliniți.

§ 12. Văduva funcționarului are drept la jumătate din pensunea ce a avut bărbatul ei, sau din pensunea la care ar fi avut drept același în ziua morții sale. Văduva are drept la pensune, până la moarte sau până la remăritare. Văduva nu are drept la pensune, dacă dela celebrarea căsătoriei până la pensionare nu au trecut cel puțin 2 ani și dacă soțul la încheierea căsătoriei a fost trecut de 55—60—65 ani (§ 10) și nu a servit după împlinirea acestor ani încă cel puțin 3 ani în serviciul activ, după încheierea căsătoriei.

Drept escontențare pentru sine și copiii săi primește odată pentru totdeauna:

a) Văduva unui funcționar, care a răposat înainte de a împlini 5 ani de serviciu, o sumă egală cu a 5-a parte, și

b) Văduva unui funcționar, care a răposat înainte de a împlini 10 ani de serviciu, o sumă egală cu jumătate a pensiei pe un an, la care ar fi avut drept bărbatul după un serviciu de 30—35 sau 40 ani.

Orfanii în etate sub 18 ani ai unui funcționar văduv, răposat înainte de a împlini 5 respective 10 ani de serviciu, primesc odată pentru totdeauna drept escontențare, jumătate din suma la care ar fi avut drept mama lor.

§ 13. Copiii legitimi și legitimați, a căror mamă trăește ai unui funcționar numit în § 1 și 3, răposat după un serviciu de cel puțin 10 ani, au drept la ajutor, până devin majori, (18 ani) care se sistează însă și mai înainte, dacă minorii își câștigă singuri existența.

Ajutorul de copii se fixează: pentru 1 copil 20% din pensunea cuvenită tatălui, pentru 2 copii 35%, pentru 3 sau mai mulți copii 50% din aceea pensune.

Suma ajutoarelor tuturor copiilor nu poate trece peste suma pensunii la care are drept văduva. În cazul, că sunt mai mult decât 4 copii îndreptății la ajutor, li-se poate acorda ajutor extraordinar conform § 28. Orfanii, ai căror părinți au fost ambii funcționari, au dreptul a reflecta la pensunea care le convine.

Orfanii de tată și mamă, capătă ajutorul dublu.

Orfanilor cu defecte corporale sau mintale, cari nu-și pot câștiga singuri existența li-se poate acorda dreptul și după ce au devenit majori, eventual până la moarte întrucât sunt lipsiți de mijloace, dacă vor dovedi aceasta din 5 în 5 ani prin certificat medical și dela oficiul parohial respectiv. Copiii legitimi sau legitimați ai femeilor membre ale fondului, ai căror soți nu sunt în serviciul arhiepiscopiei, au drept la ajutor numai dacă a murit și tatăl lor și dacă după acesta nu beneficiază de pensune separată.

fricoșate taine spre facerea de bine și sfințirea sufletelor trupurilor noastre; dă să fie aceste și mie întru tămăduirea sufletului și trupului... spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufletelor mele puteri, spre credință nerușinată, spre drăgoște nefățarnică, spre plinirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adaugerea darului Tău celui dumnezeesc spre împărtășirea împărăției Tale”.

Vedem deci că în sfânta Cuminecătură se începe o nouă viață, viața cea după Duh, care se hrănește cu trupul și cu sângele Domnului primit în darurile euharistice. În același timp și trupul se „sfințește”, se spiritualizează, pătruns fiind de „Duhul vieții în Hristos” primește gemenile transfigurării, al nemuririi, al vieții de veci.

Dar încă în credința bisericii vechi importanța sfintei Euharistii trece peste marginile influinței omului singuratic; importanța ei este cosmică, fiind prezentarea mistică a jertfei de pe Golgota.

Prin ea se împacă ceriul cu pământul precum zice Ignatie din Antiohia în epistola sa către Efesenii: „οὐδὲν ἐστιν ἀμεινον εὐρήνης, ἐν ἧ παῖς πῶς ἄλλοι καὶ ἀρχεῖται ἐπουρανίων καὶ ἐπιγαιῶν”.

⁸ „Ciaslov”.

¹⁰ Ignat: Efes. 13.

aducem lui Dumnezeu și cari se prefac în trupul și în sângele lui Hristos — reprezintă întreaga natură văzută, sânt începuturile creației: „Noi aducem lui Dumnezeu, ale lui Dumnezeu și astfel vestim comunitatea și împreunarea cărnii și a spiritului”. Pentru că „pânea pământească, — după ce s'a făcut chemarea Duhului sfânt peste ea, — nu mai este o pâine simplă, ci ea devine Euharistie constatătoare din două elemente, din cel ceresc și din cel pământesc”.

Prin sfințirea și prefacerea pâinii și a vinului, — a acestor începuturi ale creației văzute — în trupul și sângele lui Hristos, în mod potențial se sfințește întreaga creație văzută. Pentru că „paharul cu vin luat din creatură l-a recunoscut a fi sângele său propriu; iar pânea deasemenea luată din creatură o a recunoscut în mod nediscutat a fi trupul său”. „Viața de vie” zice mai departe Ireneu „împlântată în pământ aduce la timpul său fructe, și bobul de grâu ajungând în pământ și putrezând înviază întru rodnicie prin Duhul Domnului care pretutindenea plutește; mai pe urmă, prin înțelepciunea lui Dumnezeu, ambele ajung spre folosința omului, și luând întru sinea lor Cuvântul Domnului, devin Euharistie, care este trupul și sângele lui Hristos. Asemenea și trupurile noastre, hră-

¹¹ Ireneu: Adversus Haereses, IV, 18 5.

⁶ Iustin, Apol. I. C. 65.

⁷ Clem. Alex. I. 6. II, 2.

IV. Dispoziții excepționale

§ 14. Când un funcționar iese din serviciu fără vina lui, de ex. prin reducerea personalului sau prin nerealegere, acela are dreptul la pensiuă și fără documentarea invalidității, dacă a împlinit 10 ani de serviciu (§ 9).

§ 15. Dacă un pensionar al fondului de pensii reîntră în serviciu, pensiuă se pierde de drept. Anii serviți în urmă se vor adăuga la cei dinainte pentru a obține o nouă pensiuă.

Orice rețineri din retribuțiunea funcționarului pentru pensiuă, devin proprietatea fondului de pensii și funcționarul nu are nici un drept să ceară restituirea, el are drept numai la pensiuă, dacă îndeplinește condițiile statutului.

O restituire de taxe se face numai în cazul dacă un funcționar cu învoirea autorității bisericești — trece în serviciul bisericesc al altor eparhii, atunci se vor vărsa casei de pensii, la care va aparține, toate reținerile făcute pentru pensiuă cu excepția taxei fundamentale și fără interese.

V. Pierderea dreptului de pensiuă

§ 16. Dreptul de pensiuă se pierde:

1. Prin moarte.
2. Prin renunțarea de bună voie la post.

3. Prin destituire din post pe cale disciplinară, dacă pierderea drepturilor de pensiuă se enunță prin sentință disciplinară ca pedeapsă.

4. Prin părăsirea bisericii ortodoxe.

5. Prin pierderea calității de cetățean român.

6. Când văduva se mărită sau duce o viață imorală, și dacă la moartea soțului, din vina ei proprie, nu a trăit împreună cu el sau a fost pedepsită pentru crimă sau delict difamante.

7. Orfanii când devin majori, sau își câștigă singuri existența, sau se căsătoresc, sau dacă sunt pedepsiți pentru crimă sau delict difamante, decretându-se prin sentință judecătorească și suspendarea drepturilor cetățenești sau interdicția dela funcțiuni publice.

8. Orfanii primiți în internatul arhiepiscopesc nu beneficiază de ajutor câtă vreme sunt adăpostiți gratuit în internat.

VI. Mijloace

§ 17. Fondul se alimentează din:

1. Taxa fundamentală.
2. Taxa anuală.
3. Taxa de avansare.
4. Taxa dela biserici.
5. Jumătate venit din parohiile și protopopiatele vacante.
6. Discuri.

7. Taxele pentru examenul de calificare preoțescă și extradarea duplicatelor de diplome ori certificate.

8. Pedepse dictate de autoritățile bisericesti spre acest scop.

9. Ajutor permanent dela Stat.

10. Donațiuni și legate făcute în favorul acestui fond.

11. Interesele capitalului disponibil al fondului.

12. Suma ce se plătește din venitele Tipografiei arhiepiscopice pentru ajutorarea preoteselor văduve.

13. Din alte sume destinate pentru fond de Consiliul arhiepiscopesc și din venite extraordinare.

Taxa fundamentală

§ 18. Taxa fundamentală se statorosește egală cu salariul brut pe o lună, care se plătește odată pentru totdeauna din partea fiecărui funcționar îndreptățit la pensiuă, în sensul § 4 și se poate achita deodată, sau se detrage din salariu în 12 rate egale.

Protopresbiterii plătesc taxa fundamentală și după salariul primit dela Stat în calitate de protopresbiteri în sumă egală cu salariul brut pe o lună.

Taxa anuală

§ 19. Taxa anuală se statorosește la 5% dela salariul brut (salar, gradații și sporuri), care se reține în rate lunare la Cassieria Consiliului arhiepiscopesc.

Aceste rețineri se fac până la pensionare.

Taxa de avansare

§ 20. Taxa de avansare este sporul retribuțiunii pe o lună, sau sporul lunar ce-l primesc la salar ca gradație sau alt titlu, și care se reține la fondul de pensii.

Taxe dela biserici

§ 21. Fiecare comună bisericască din arhiepiscopie contribuie cu o taxă anuală după averea de care dispune și anume: cu cotizații anuale de Lei 250, 400, 600, 1000, iar comunele cu mai multe parohii încă 50% în plus pentru fiecare parohie.

Aceste taxe se administrează, în pătratul prim al fiecărui an, la Cassieria Consiliului arhiepiscopesc.

Parohiile și protopresbiteratele vacante

§ 22. Jumătate din venitul parohiilor vacante revine acestui fond pe întreaga durată a vacanței, tot asemenea și 10% din salariul ce-l primesc dela Stat preoții pentru administrarea parohiilor vacante.

Administratorii protopopești, întrucât au în biserică oficiu sistemizat, contribuie cu jumătate din venitul fix din protopresbiterat plus 10% din salariul ce l-ar primi dela Stat pentru administrare.

Discul

§ 23. În fiecare biserică din arhiepiscopie se poartă anume pentru acest fond un disc de 2 ori pe an, și anume la Dumineca Florilor și a doua zi de Rusalii. Sumele intrate se varsă la fondul de pensii.

Taxele pentru examene și duplicate

§ 24. Dela fiecare candidat de preot, pentru examen de calificare preoțescă, drept taxă de certificat se încasează în favorul fondului de pensii o taxă de Lei 100 — iar dela profesori pentru atestatul de definitivare Lei 500 — Pentru extradare de duplicate după orice diplomă sau certificat se plătește, în favorul acestui fond, o taxă de Lei 100.

Tipografia arhiepiscopice

§ 25. Suma destinată din venitul Tipografiei arhiepiscopice pentru ajutorarea preoteselor văduve, se va transpune la acest fond.

VII. Acordarea pensiei

§ 26. Pensionarea se decide prin Consiliul arhiepiscopesc în ședință plenară la propunerea secțiilor, respectiv:

a) La cererea funcționarului;
b) Din oficiu, când este reclamată în interesul oficiului.

Ad a) Cererile de pensionare sunt a se instrui:

1. Cu atestat de botez;
2. Cu atestat despre continuitatea serviciului;
3. Cu certificat medical despre starea sănătății;
4. Cu atestat despre purtarea oficiului dela autoritatea imediată sub care stă petiționarul.

Consiliul arhiepiscopesc supune pe petiționar unei vizitațiuni din partea comisiunii sale, esmise din plenu consistorial, cu concursul a 2 medici, care imediat transpune Consiliului arhiepiscopesc procesul-verbal despre expertiză însoțit de opinia lor. Medicii cercetează pe petiționar în prezența membrilor comisiunii, cari sunt de tagma preoțescă.

Spesele expertizei medicale statorite de Consiliul arhiepiscopesc, le suportă petiționarul, având a le anticipa la numitul Consiliu.

Membrii fondului de pensii cari au ajuns limita vârstei (§ 10) sau au împlinit numărul anilor de serviciu prevăzuți în § 8, sunt dispensați dela cercetare.

Ad b) În caz când funcționarul nu se învoiește să fie pensionat, necesitatea se constată din oficiu prin sentința forului competent disciplinar.

Ceice au ajuns limita de vârstă pot fi pensionați în interesul serviciului și fără proces disciplinar.

La lichidarea pensiei se iau numai luni întregi, fracțiunile cad în favorul fondului.

§ 27. Cererile de pensiuă ale văduvelor și orfanilor au să fie înaintate Consiliului arhiepiscopesc în termen de cel mult 3 luni dela moartea soțului sau tatălui și vor avea să fie însoțite cu următoarele acte:

1. Extras din matricula morților;
2. Extras de botez al copiilor minori;
3. Certificat de moralitate din partea oficiului parohial, în care se atestă, că văduva e în viață și că duce o viață morală, că la moartea soțului a trăit împreună cu el, că nu a fost pedepsită pentru crimă sau delict difamante și că nu s'a remăritat.
4. Certificat de cetățenie română;
5. Extras de pe actul de căsătorie;
6. Certificat dela oficiul parohial unde s'a încheiat căsătoria, prin care se certifică, că nu s'a desfășurat căsătoria prin divorț, și din care să se vadă, că dela celebrarea căsătoriei și până la moartea soțului au trecut cel puțin 2 ani, și dacă soțul a încheierea căsătoriei a fost trecut de 55, 60, 65 ani (§ 10), că a servit după împlinirea acestor ani cel puțin 3 ani în serviciul activ (§ 12).

7. Certificat dela oficiul parohial unde domiciliază copiii și mama, prin care se certifică că sunt în viață;

Orfanii de ambii părinți vor avea să înainteze și certificatul de moarte al mamei. Pensiuă dela văduvelor sau orfanilor se lichidează cu prima luni care urmează

după moartea capului de familie, iar atâta timp cât Statul acordă ajutoare de înmormântare cari echivalează cu salariul pe 3 luni, pensiuă se lichidează cu prima luni care urmează după aceste trei luni calculate dela moartea capului de familie.

Cererile intrate după 3 ani dela moartea soțului sau tatălui nu se mai iau în considerare.

Pensiunile neridicate în decurs de 2 ani după scadența lor, rămân în favorul fondului.

VIII. Ajutoare extraordinare

§ 28. Consiliul arhiepiscopesc poate acorda ajutoare extraordinare funcționarilor și urmașilor îndreptățiți la pensiuă, în caz de necesitate, întrucât permit venitele fondului.

În cazul, când rămân mai mult de 4 copii, Consiliul poate acorda după necesitate ajutoare extraordinare și celorlalți copii, cari ajutoare însă nu pot fi mai mari, ca ale minorilor îndreptățiți, întrucât permit venitele fondului.

§ 29. În cazul morții unei văduve pensionare, erezii primesc drept ajutor de înmormântare, pensiuă dela văduvei pe 3 luni.

§ 30. Dacă ulterior se constată o eroare de fapt, cu privire la timpul servit, la persoană, vârstă sau retribuțiune, la rețineri sau la calculul pensiuă, atât pensionarul, cât și Consiliul poate cere rectificarea pensiuă.

§ 31. Fondul de pensiuă se administrează de Consiliul arhiepiscopesc separat de celelalte averi și se poate plasa în: 1. Depuneri la bănci, 2. în efecte, și 3. în realități.

O comisiune constatătoare din 3 membri ș. a.: 1. Un protopop și 2 preoți delegați de Asociația clerului, secția Sibiu; 2. Un reprezentant al profesorilor și 3. Un reprezentant al funcționarilor va cenzura socotelile fondului la fiecare sfârșit de an, și va înainta raport prin Consiliul arhiepiscopesc la Adunarea eparhială.

IX. Cheltueile fondului de pensii sunt:

§ 32. 1. Pensiunile și ajutoarele prevăzute la §§ 9, 12, 13, 28 și 30; 2. Subvenții pentru plata personalului și materialului necesar la evidența pensiunilor.

X. Dispoziții tranzitorii

§ 33. Membrii actuali ai fondului de pensiuă, pot să-și răscumpere în întregime sau mai puțin din anii serviți înainte de votarea acestui statut, solvind în decurs de doi ani diferența între sumele reținute și cele prevăzute în prezentul statut, plus 3% interese.

Cererile de răscumpărare se vor înainta Consiliului arhiepiscopesc până cel mai târziu la 31 Dec. 1935, după care termen, cererile intrate nu se vor mai lua în considerare.

Pensiunile actuale rămân în vigoare până la definitivarea lichidare.

§ 34. Întrucât în cursul timpului, pe cale legislativă s'ar lua din partea Statului măsuri, ca pensiunile funcționarilor eclesiastici din arhiepiscopie să fie suportate de Casa generală de pensii și drept urmare fondul de pensiuă și-ar pierde menirea precizată în alineatul 1 al §-ului 1, averea

nite prin sfânta Euharistie, așezate în pământ și putrezând vor învia la timpul lor, dându-le Cuvântul Domnului învierea, întru preamărirea lui Dumnezeu Tatăl.¹² De aceea „consună cu Euharistia învățătura noastră, care spune, că materia în sine nu este rea și carnea va învia și Euharistia întărește învățătura noastră”.¹³ Iar Efrem Syrul află o rehabilitare a materiei în întocmirea Euharistiei. Domnul prin frângerea pâinii a vrut să arate, că „El nu a îmbrăcat în trup necurat”.¹⁴

Asemenea păreri — transfigurarea creaturii în legătură cu sfânta Euharistie — aflăm și în ritualul vechilor liturghii. Chiar și serviciul divin de Sâmbăta în sinagoga evreilor este plin de laude aduse lui Dumnezeu pentru facerea lumii. Aceste laude trec pe urmă în mulțumiri pentru binefacerile Domnului față de poporul ales. Rugăciunile euharistice ale liturghiilor creștine din vechia sinagogă în structura lor externă sunt o continuare a acestor rugăciuni.¹⁵ Și ele încep cu preamărirea activității creatoare a lui Dumnezeu și cu descrierea conducerii neamului omenesc în Vechiul Testament. Dar acestea își au centrul lor

în evenimentele fundamentale ale istoriei fundamentale — în întrupare, viață, patimi, moartea pe cruce, învierea Fiului lui Dumnezeu, așezarea sfintei Euharistii prin El „în noaptea în care a fost vândut”. „Pentru ochiul deschis al omului religios” — scrie iscusitul cercetător al vieții liturgice din biserică veche, P. Odo Casel — „apăru acum toată vremelnicia în altă lumină. Făptura primi acum un nou înțeles, decând își află scopul și centrul său în Hristos”.¹⁶ De aceea proslăvirile faptului creator al lui Dumnezeu în rugăciunile euharistice nu sunt numai o moștenire a trecutului, sau o simplă continuare exterioară a formelor de cult tradiționale, ci acestea cresc în mod organic dintr'o necesitate internă, dintr'o deosebită predispoziție, din întreaga concepție de viață a creștinismului primordial, dintr'o nouă, covârșitoare și fericită concepere a istoriei universale, ca a unui proces al mântuirii, al sfințirii și al readucerii fapturii la Dumnezeu. În rugăciunile euharistice primește expresia sa corespunzătoare, profunda necesitate a bisericii vechi de a mulțumi lui Dumnezeu pentru binefacerile Sale față de toată făptura. Aceste binefaceri la împlinirea vremii și-au primit încoronarea și desăvârșirea lor în venirea în lume ca om a Fiului lui Dumnezeu.

¹² O. Casel: Das Gedächtniss des Herren in der altchrist. Liturgie 1920. pg. 5.

Acum înțelegem, pentru o mare parte din cele mai vechi rugăciuni euharistice amintesc așa de mult făptura lui Dumnezeu; pentru că „toată suflarea și toată făptura” primește o valoare și o însemnătate spiritualizată privită din acest centru, de pe această culme a istoriei universului pe care se află credincioșii „în Hristos”.

Rugăciunea euharistică din „Didahie” zice: „Tu, atotputernice Doamne, toate le-ai făcut pentru Numele Tău”.¹⁷ Pe la mijlocul veacului al patrulea Ciril din Ierusalim descrie în modul următor liturghia de atunci: „După aceea (adecă după începutul rugăciunii euharistice) ne aducem aminte de cer și de pământ, de mare, de soare, lună și stele, de toată făptura cea înțeleaptă și neînțeleaptă, de Ingeri, Arhangheli, Puteri, Stăpâniri, Împărății, de Heruvimii cei cu multe aripi, și cu glas tare să strigăm cuvintele lui David: „Lăudați împreună cu mine pe Domnul”.¹⁸ Toată suflarea și toată făptura este chemată să laude de Domnul.¹⁹ În viziunea din apocalipsă aflăm următoarele: „Și am văzut și iată în mijlocul Scaunului și al celor patru viețuitori și în mijlocul bătrânilor, un miel stând, ca și cum ar fi fost junghiat... „Și când a luat cartea, cei patru viețuitori

¹⁷ Didahie. Cap. 10.

¹⁸ Ciril: Catehez. Mystag. 5. 6.

¹⁹ Hvalitele din Oeteih.

și cei douăzecișipatru de bătrâni au căzut înaintea Mielului... „zicând cu glas mare: vrednic este Mielul carele s'a junghiat, ca să ia puterea și bogăția și înțelepciunea și tăria și cinstea și slava și binecuvântarea. Și toată făptura care este în cer și pe pământ și cele ce sunt în mare și cele ce sunt într'însele toate, am auzit zicând: Celui ce șade pe Scaun și Mielului fie binecuvântarea și cinstea și slava și puterea, în vecii vecilor”.²⁰

Iar liturghisorul după liturghia lui Marcu așa se roagă: „Tu ai făcut cerul și toate cele ce sunt într'insul și pământul și toate cele ce sunt pe pământ și marea și râurile și toate cele ce viețuiesc într'însele și pe om l-ai făcut după chipul și asemănarea Ta”.²¹

Dar în liturghia creștină toate acestea sunt numai o introducere pentru închipuirea actului central al istoriei universale, act prin care toată făptura în mod potențial se sfințește și devine părtașă nemuririi, act sfânt care este întruparea Cuvântului și jertfa Lui pe cruce, ceace se retrăiește în sfânta Euharistie. Așa de ex. în liturghia lui Marcu din Egipt înaintea sfințirii darurilor euharistice se zice: „Cu adevarat cerul și pământul plin este de mă-

²⁰ Apocal. V. 6, 8, 12, 13.

²¹ Renaudot: „Liturgiarum Orientalium Collectio”. I. 125, 1847.

¹² Ireneu: Adversus Haereses V. 2, 2-3.

¹³ Ireneu: Adversus Haereses IV. 18. 5.

¹⁴ Efrem Syrul: Omilii 47 [trad. în Bibl. Sf. Păr. 1873, Vol. II. pg. 293].

¹⁵ A. Baumstark: Vom geschichtlichen Werden der Liturgie 1923. pg. 13-19.

fondului cu intacta asigurare a drepturilor câștigate pentru trecut și pe lângă satisfacerea conștiințioasă a obligamentelor statutare față de părtășii și urmași lor îndreptățiți, rămâne în proprietatea arhiepiscopiei, spre a se subvenționa din venitele lui internat pentru orfanii de preoți.

Dacă în urma unor asemenea măsuri legislative, fondul de pensuni nu va fi în stare să satisfacă obligamentele statutare, iar Statul nu ar asigura pensuni corespunzătoare celor asigurate prin prezentul statut, Adunarea eparhială la timpul său va stabili modalitățile după care se vor despăgubi membrii de atunci ai fondului, ținând seama de contribuțiile ce le-a făcut fiecare membru la fond.

§ 35. Statutul prezent intră în vigoare la 1 Iulie 1935.

Statutul prezent, după punerea lui în aplicare definitivă, se poate modifica prin Adunarea eparhială, prin un concludut luat cu o majoritate a voturilor celor prezenți.

Propuneri de modificare pot face: 1. Consiliul arhiepiscopesc, 2. Membrii fondului și 3. Comisiunea menționată la § 31, cari propuneri se vor înainta la Adunarea eparhială prin Consiliul arhiepiscopesc, — care este dator să le publice în organul oficial al arhiepiscopiei cel puțin cu 15 zile înainte de întrunirea Adunării eparhiale, — și deodată cu convocatorul la Adunarea eparhială să le comunice și deputaților eparhiali.

§ 36. În cazul când dotațiunea actuală a celor îndreptățiți în §§ 1 și 3 la pensune s'ar micșora, ori ar interveni o modificare în alimentarea fondului, ori s'ar schimba situația valutară încât venitele fondului nu ar fi suficiente pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în § 32, Adunarea eparhială după consultarea comisunii speciale și a Consiliului arhiepiscopesc, trebuie să supună unei revizuirii dispozițiile privitoare la suma pensiunilor și ajutoarelor și să le reducă după trebuințele ce vor rezulta din experiențele câștigate conform împrejurărilor.

§ 37. Statutele vechi și dispozițiunile luate până în prezent în legătură cu fondul de pensune, se abrogă la data punerii în aplicare a prezentului statut.

§ 38. Cu aplicarea statutelor prezente se încredințează Consiliul arhiepiscopesc. Sibiu, din ședința Consiliului arhiepiscopesc, secția economică, ținută la 17 Aprilie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Concurs. Comitetele central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român „Astra”, Sibiu, publică concurs pentru burse, pe anul școlar 1934—35: O bursă de 1000 Lei anual pentru studenți români, cari urmează universitatea, școala de belearte, sau Academia de muzică și artă dramatică; O bursă de 500 Lei anual, pentru tineri români, cari urmează școlii industriale sau comerciale; Zece burse de 500 Lei anual, pentru zece ucenici cu bună purtare de pe la măiestri de diferite meserii. Reflectanții la burse vor avea să înainteze, până cel mai târziu la 15 Mai 1935, Comitetele central al Asociațiunii, strada Șaguna Nr. 6, Sibiu, cererea și actele necesare.

rirea Ta prin arătarea Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos”, (δὴ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ).²²

Pentru că „prin patima Fiului Tău unul născut toată făptura s'a înouit și omul iarăș nemuritor s'a făcut și a îmbrăcat o haină, pe care nimenea nu i-o poate răpi”, așa citim la începutul liturghiei armene. Și continuă așa: „El bine a voit a se sălășlui între noi, în firea cea trupească pe care a primit-o dela Fecioara Maria și ca un ziditor dumnezeesc a zidit o nouă făptură făcând din pământ ceriu”.

În jurul acestui punct, — care este sfințirea jertfei Euharistice, și care posedă o însemnătate generală, cosmică, — se concentrează toate rugăciunile fierbinți ale credincioșilor: rugăciuni pentru sfânta Biserică, pentru toți frații, pentru cei vii și pentru cei morți și pentru toată făptura cea văzută.

Sfântul Ioan Gură de Aur în modul următor descrie acest moment după vechia rânduală a bisericii din Antiohia (în urma sfințirii darurilor euharistice): „Iată jertfa de împăcare pentru toată lumea, pentru sfânta Biserică ce se află dela o margine la alta a lumii. Și se apropie preotul de Dumnezeu și se roagă pentru îndepărtarea războaielor, pentru încetarea

²² Renaudot: „Liturgiarum Orientalium Collectio”. I. 45. [Liturg. Copt. de sf. Ciril].

INFORMAȚIUNI

Hirotoniri. Au fost hirotoniți întru presbiteri următorii clerici: Sever Stănilă pentru parohia Bodogaia, Vasile Cheșcu pentru Mihăileni, și Vasile Doroga pentru Țapu.

O frumoasă pildă au dat soldaților unii dintre ofițerii și subofițerii reg. 92 infanterie din Orăștie, — cari, cu prilejul pregătirii duhovnicești a trupe spre a se împărțasi cu sf. Taine, nu numai că au fost colaboratori efectivi ai confesorului garnizoanei, ci, cu o evlavie plină de sinceritate s'au prezentat și ei — nu din ordin, ci din dragoste creștinească, — în fruntea trupei cerând sf. Taine a mărturisirii și cuminecării pentru mântuirea sufletelor lor. Exemplu de urmat!

Măsură cam târzie, dar totuși binevenită. Un ordin al ministerului de interne, dat prefectilor de județe și primăriilor, nu mai admite sub nici o formă *banchete sau festivaluri* care ar necesita cheltueli din partea comunelor, orașelor, municipiilor sau județelor. Nerespectarea ordinului atrage după sine rețineri din salariile personale ale prefectilor și primarilor pentru acoperirea unor astfel de cheltueli nepermise.

Viitorul mitropolit al Blajului. O adunare de clerici ai mitropoliei blăjene se va întruni în 7 Mai 1935, la Blaj, pentru a designa, prin votul lor, trei persoane, dintre care Vaticanul va alege și va numi pe viitorul mitropolit al Blajului. Adunarea se compune din 100 clerici, dintre cari 60 reprezintă arhidieceza, și câte 10 reprezintă cele patru dieceze greco-catolice.

† **Pr. Iosif Suci** din parohia Alun, protop. Hunedoara, a încetat din viață la 6 April 1935, în vârsta de 69 de ani și după 40 de ani de preoție. Moartea sa lasă duioase regrete între enoriași. Dumnezeu să-l așeze în ceata dreptilor!

† **Febronia Oprea.** În 10 April c. a încetat din viață, la locuința sa din comuna Bahnea, protop. Târnava, Febronia Oprea, — mama parohului nostru Ioan Oprea din aceeaș comună, — după lungi și grele suferințe. A fost o cucernică femeie, harnică și bună. Odihnească cu dreptii!

Vacanță de Paști vor lua școlile, de toate categoriile, Sâmbătă 20 April la amiază până Luni 6 Mai. — Autoritățile publice iau vacanță Joi 25 April până Joi 2 Mai.

Instalarea noului protopop greco-catolic din Sibiu. Duminecă înainte de amiază s'a făcut instalarea noului protopop greco-catolic, Victor Aron, în Sibiu.

turburărilor, pentru pace, pentru binecuvântarea anului, pentru grabnica izbăvire de toată primejdia și nevoia etc.”²³

În liturgia lui Marcu aflăm de ex. această rugăciune: „Încă ne rugăm, bunule și iubitorule de oameni Doamne; adu-ți aminte de una, sfântă sobornică și apostolică Biserică răspândită dela o margine la alta a lumii, adu-ți aminte de toate popoarele și de întreaga Ta turmă. Revarsă în sufletele noastre pacea cea cerească și ne dăruiește pacea vieții acesteia”. Urmează ecteniile pentru mai marii noștri, pentru întreg poporul, pentru cei bolnavi, ceice călătorească, ceice sunt întru necazuri. „Dar și călătoria noastră în aceasta viață, păzește-o, Doamne, nevătămată. Trimite ploaie roditoare pentru pământul instelat. Prin caborărea ei, îmbucură și înprospătează fața pământului, ca inverzând să se veselească de picăturile ei. Adapă brazda pământului și înmulțește rodurile ei. Binecuvintează, Doamne, produsele pământului, păstrează-ne pe noi sănătoși și nevătămați... Binecuvintează, Doamne, și acum coroana omului prin bunătatea Ta, pentru săracii poporului Tău, pentru văduve și orfani, pentru ceice călătorească și pentru noi toți cari nădăjduim întru Tine și chemăm numele Tău cel sfânt”.²⁴ Asemenea rugăciuni găsim în toate liturghiile

²³ Compară: Ciril: Cateh. Mysteg. 5, 9.

²⁴ Renaudot, c. c. I. 15—18.

Preoții romano-catolici în județul Ciuc urmează, plini de zel, propaganda împotriva școalelor românești primare. Cazul mai nou se anunță dintr'o comună, unde preotul romano-catolic, Bors István, a bătut crunt o fetiță de 9 ani, Victoria Ignác Király, pentru că a găsit-o cercetând școala română a statului. Părinții fetei au denunțat fapta săvârșită de iredentistul preot.

Se și mândrește! Bătrânul militar al Germaniei lui Wilhelm II, generalul Ludendorf, n'a stat la îndoială să declare de curând unui ziarist englez: „Eu, Ludendorf, sânt împotriva lui Hristos; sânt păgân chiar, și mă mândresc că-s păgân; din iubire față de neam, poporul german luptă împotriva bisericii”. — Unii moșnegi, dela o vreme, cam oboșiți la minte, grăiesc aiuriți vrute și nevrute.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă 21 April 1935 (Dumineca Floriilor), va predica părintele protopop I. Dăncilă.

Răscumpărare. Păr. consilier, Dr. George Proca, și-a răscumpărat felicitările de ziua onomastică contribuind la fondul orfanatului cu suma de 300 Lei.

Sfințire de clopot. Duminecă în 14 c., s'a sfințit noul clopot al bisericii noastre din cartierul Trei Stejari. Un sobor de preoți a săvârșit slujba sfințirii, la care răspunsurile le-a dat corul Academiei teologice. Au rostit cuvântări frumoase, la acest prilej, părintele profesor Dr. N. Terchilă, — remarcând năzuințele neobosite desfășurate din partea oamenilor de bine întru creșterea parohiei din cartierul acesta, — și dna Eugenia Tordășianu ca reprezentantă a societății femeilor ortodoxe.

Răscumpărare. Dl Dr. George Măcelariu, avocat, și-a răscumpărat felicitările de ziua onomastică cu 200 Lei, dăruind Reuniunii meseriașilor români din Sibiu.

Parastas. Membrii corului bisericesc ai „Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu” pun parastas în biserica cate-

drală, Duminecă în 21 April a. c. pentru pomenirea vrednicilor prezenți ai Reuniunii și a membrilor corului decedați. — Onor. familii ale răposăților și meseriașii români sunt rugate a lua parte la acest act de pietate. Membrii corului.

Poșta redacțiunii

Pr. S. R. în I. G. D. Lung și întârziat.

Nu stați la rădăcină,
Scăpați de răceală,
Ușurați și iama
Cumpărând „Diana”

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Chinurile durerilor de dinți le atenuază veritabilul Franzbranntwein „DIANA”, fricțiunile ușoare ale gingiilor, — iar pe dinții cariati o vată imbibată cu „DIANA”.

Au apărut:

Cântările liturgice

pentru cor mixt, publicate de

Timotei Popovici

profesor de muzică la școala normală „A. Șaguna” și dirigintele corului mitropoliei

Ediție nouă primentă. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 160.

Bilanțul Fondului de Ajutorare preoțesc

Active	la 31 Decembrie 1934	Pasive
Cassa	705.463—	Starea la 31 Decembrie 1933
		Capitalizare
	705.463—	588.263—
		117.200—
		705.463—
Cheltuit	Contul Cheltueli și Venituri	Incassat
Ajutoare	690.000—	Cotizații de fondare
Capitalizare	117.200—	Cotizații lunare
	807.200—	6.800—
		800.400—
		807.200—

Sibiu, la 31 Decembrie 1934.

Verificat de noi și aflat în conformitate cu registrele contabilității:

COMISIA VERIFICATOARE:

Prot. Ioan Crăciun, președinte Preot Ioan Bânda Preot Dr. Ioan Voișanu

bisericii răsăritene și apusene.

Precum vedem, atât omul cât și natura se transfigurează în taina sfintei Euharistii. Spiritul comunității își primește aici expresia sa, legătura frățească, prin care în rugăciunea și în lauda lui Dumnezeu toți credincioșii, atât cei vii cât și cei morți, întreaga biserică, cea cerească și cea pământescă și — mai mult — chiar întreaga făptură se împreună în mod organic cu „Capul trupului tainic, adică cu Biserica; cu Acela carele „este începutură, întâi născut din morți”;²⁵ cu Împăratul vieții, cu Domnul cel preamărit, carele este de față în darurile euharistice. Pentru că în sfânta Euharistie, — care este momentul suprem în viața mistică a bisericii — se trăiește în întreaga sa realitate marea împăcare — acea împăcare a celor apropiate și a celor îndepărtate, a celor cerești și a celor pământesci, precum zice sfântul ap. Pavel: „Pentru că El este pacea noastră, care au făcut amândouă una, și peretele cel din mijloc al zidului au sfărâmat”.²⁶ „Că întru El bine a voit Tatăl... să împăce toată lumea spre sine; făcând pace prin sângele crucii Lui; print'nsul, ori celor de pe pământ, ori celor din ceruri”.²⁷

(După: Ostkirche u. Mystik, de N. Arseniev).

²⁵ Colos. I. 18.

²⁶ Efes. II. 14.

²⁷ I. Colos. 20.

In serile de rugăciune, la deniele din sfintele locașuri, creștinii iubitori de biserică vin cu toții la Casa Domnului, ca acolo să-și înalte sufletul la Ziditorul lumii.

În fața sfintelor icoane, pe a căror față joacă lumini cu scilpiri de stele, se opresc, fac cruce și mătăni... În ungherele cele mai tănuite, cu glas potolit cel mai încercat suflet își cere milă și îndurare... Aici, pe aripi de îngeri, rugăciunea obiditului se ridică spre lumea nevăzută a iertării, a iubirii, a nădejdi...

Din fața altarului slujitorul cheamă gândurile spre trezire:

„Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi?”

Este glasul conștiinței. Este luminarea venită prin rugăciune din nopțile acestea de reculegere din preajma sfintei pătimiri a Domnului, când sufletul se pregătește să fie sălașul Duhului sfânt.

În povăța Mântuitorului, care zice „priveghiați și vă rugați”, creștinul să sârguește să stea azi mai mult în tainica liniștire a rugăciunii. Sufletul său, trezit din frământările zilnice, își caută apa vie care să-i potolească focul patimilor.

Veniți dar la rugăciune, căci Patimile Mântuitorului se apropie și să ne curățim simțirile.

Pr. Al. Fl.